

Ewangelia Jana

Rozdział 13

Umycie nóg uczniom

1. Przed świętem Paschy, Jezus, wiedząc, iż nadeszła godzina jego odejścia z tego świata do Ojca, umiłował swych, którzy byli na świecie, umiłował ich aż do końca. 2. A podczas wieczerzy, gdy diabeł wzbudził w sercu Judasza, syna Szymona Iskarioty, zamysł wydania go, 3. Wiedząc, iż Ojciec wszystko dał mu w ręce i że od Boga wyszedł i do Boga odchodzi, 4. Wstał od wieczerzy, złożył szaty, a wzięwszy prześcieradło, przepasał się. 5. Potem nalał wody do misy i począł umywać nogi uczniów i wycierać prześcieradłem, którym był przepasany. 6. Podeszedł też do Szymona Piotra, który mu rzekł: Panie, Ty miałbyś umywać nogi moje? 7. Odpowiedział Jezus i rzekł mu: **Co Ja czynię, ty nie wiesz teraz, ale się potem dowiesz.** 8. Rzecze mu Piotr: Przenigdy nie będziesz umywał nóg moich! Odpowiedział mu Jezus: **Jeśli cię nie umyję, nie będziesz miał udziału ze mną.** 9. Rzecze mu Szymon Piotr: Panie, nie tylko nogi moje, lecz i ręce, i głowę. 10. Rzecze mu Jezus: **Kto jest umyty, nie ma potrzeby myć się, chyba tylko nogi, bo czysty jest cały. I wy czysti jesteście, lecz nie wszyscy.** 11. Wiedział bowiem, kto ma go wydać; dlatego rzekł: **Nie wszyscy jesteście czysti.** 12. Gdy więc umył nogi ich i przywdział szaty swoje, i znów usiadł, rzekł do nich: **Czy wiecie, co wam uczyniłem?** 13. **Wy nazywacie mnie Nauczycielem i Panem, i słusznie mówicie, bo jestem nim.** 14. **Jeśli tedy Ja, Pan i Nauczyciel, umyłem nogi wasze, i wy winniście sobie nawzajem umywać nogi.** 15. **Albowiem dałem wam przykład, byście i wy czynili, jak Ja wam uczyniłem.** 16. **Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Sługa nie jest większy nad pana swego ani posel nie jest większy od tego, który go posłał.** 17. **Jeśli to wiecie, błogosławieni jesteście, gdy zgodnie z tym postępować będziecie.** 18. **Nie o was wszystkich mówię; Ja wiem, których wybrałem; lecz niech się wypełni Pismo: Ten, kto spożywa chleb mój, Podniósł na mnie piętę swoją.** 19. **Już teraz powiadam wam, zanim się to stanie, abyście, gdy się to stanie, uwierzyli, że Ja jestem.** 20. **Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam, kto przyjmuje tego, kogo poślę, mnie przyjmuje; a kto mnie przyjmuje, przyjmuje tego, kto mnie posłał.**

Wskazanie zdrajcy

21. Po tych słowach Jezus, wstrząśnięty do głębi, oświadczył, mówiąc: **Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: jeden z was mnie wyda.** 22. Wtedy uczniowie spojrzeli po sobie w niepewności, o kim mówi. 23. A jeden z jego uczniów, którego Jezus miłował, siedział przy stole przytulony do Jezusa. 24. Skinął więc na niego Szymon Piotr i rzekł do niego: Zapytaj, kto to jest. O kim mówi! 25. A on, wsparłszy się o pierś Jezusa, zapytał go: Panie! Kto to jest? 26. A Jezus mu odpowiedział: **To jest ten, któremu Ja podam umoczony kawałek chleba.** Wziął więc kawałek, umoczył go i dał Judaszowi Iskariocie, synowi

Szymona. **27.** A zaraz potem wszedł w niego szatan. Rzekł więc do niego Jezus: **Czyń zaraz, co masz czynić.** **28.** Ale tego żaden ze współsiedzących nie zrozumiał, po co mu to rzekł. **29.** A ponieważ Judasz był skarbnikiem, mniemali niektórzy, iż Jezus mu rzekł: Nakup, czego nam trzeba na święto, lub żeby coś dał ubogim. **30.** On więc, wzięwszy kawałek chleba, natychmiast wyszedł, a była noc. **31.** A gdy wyszedł, rzekł Jezus: **Teraz został uwielbiony Syn Człowieczy i Bóg został uwielbiony w nim.** **32.** Jeśli Bóg został uwielbiony w nim, to i Bóg uwielbi go w sobie i wnet go uwielbi. **33.** Dziateczki! Jeszcze chwilę będę z wami; szukać mnie będziecie i, jak powiedziałem Żydom: Gdzie Ja idę, tam wy przyjść nie możecie, i teraz wam to mówię.

Nowe przykazanie miłości

34. Nowe przykazanie daję wam, abyście się wzajemnie miłowali, jak Ja was umiłowałem; abyście się i wy wzajemnie miłowali. **35.** Po tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi, jeśli miłość wzajemną mieć będziecie.

Jezus zapowiada zaparcie się Piotra

36. Rzekł mu Szymon Piotr: Panie, dokąd idziesz? Odpowiedział Jezus: **Dokąd idę, ty teraz ze mną iść nie możesz, ale potem pójdziesz.** **37.** Rzekł mu Piotr: Panie! Czemu nie mogę teraz iść za tobą? Duszę swoją za ciebie położę. **38.** Odpowiedział mu Jezus: **Duszę swoją za mnie położysz? Zaprawdę, zaprawdę powiadam ci: Zanim kur zapieje, trzykroć się mnie zaprzesz.**

© Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1975

aktualizacja modułu: 2020-07-01